

Указ Президента України від 22.07.1998 р. № 810/98 //Офіційний вісник України. – 1998. – № 21. –Ст. 32.

2. Про адміністративні послуги: Закон України від 06.09.2012 р. № 5203-VI // Офіційний вісник України. – 2012. – № 76. – Ст. 3067.

3. Демський Е. Ф. Адміністративні послуги та їх юридична природа / Е. Ф. Демський // Юридична наука. – 2011. – № 1. – С. 79-86.

4. Концепція розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади: схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2006 р. № 90р // Офіційний вісник України. – 2006. – № 7. – Ст. 376.

УДК 342.942(042.3)

Гайдар В. О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Розум І. О., к.ю.н.

ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНИХ ПРОВАДЖЕНЬ

Адміністративно-правова реформа, яка здійснюється в Україні в умовах їх поступової інтеграції до європейської спільноти, є складовою частиною загальної державно-правової реформи і передбачає якісне удосконалення галузі державного управління, забезпечення та охорону суспільних відносин, розробку механізмів надійного захисту прав громадян від неправомірних дій посадових осіб органів виконавчої влади і місцевого самоврядування. Ефективність проведення в Україні адміністративної реформи значною мірою обумовлена належним рівнем функціонування системи державних органів. Серед численних напрямів діяльності органів виконавчої влади одним із пріоритетних є реалізація адміністративно-юрисдикційних повноважень, що певною мірою ускладнюється наявною недосконалістю законодавчої бази, яка регулює юрисдикційну діяльність відповідних органів.

Сутність та особливості адміністративно-юрисдикційних проваджень досліджено у роботах таких дослідників як В. Б. Авер'янова, Ю. М. Козлова, В. К. Колпакова, М. М. Тищенко, О. П. Шергіна та ін.

Змістовний аналіз теорії адміністративного процесу свідчить про те, що найбільш детально описані в юридичній літературі тільки деякі із видів адміністративно-юрисдикційних проваджень, наприклад, провадження у справах про адміністративні правопорушення та дисциплінарні провадження. Виходячи із цього, виникає необхідність подальшого поглибленого дослідження інших видів адміністративно-процесуальної діяльності.

Один із перших дослідників адміністративного процесу О. П. Шергін

адміністративну юрисдикцію поділяє на такі види: вирішення скарг громадян на діяльність державних і громадських органів та їх посадових осіб; розгляд справ про адміністративні правопорушення [4, с. 29-30]. Іншого погляду дотримуються О. П. Альохін і Ю. М. Козлов. Вони вважають, що адміністративна юрисдикція складається з адміністративних проваджень, які становлять базову характеристику адміністративної юрисдикції. Вони окреслюють відмінні ознаки між провадженнями як за суб'єктом юрисдикційних повноважень, так і за предметом (об'єктами). У зв'язку із цим вони виділяють: провадження у справах про адміністративні правопорушення; дисциплінарне провадження; провадження за скаргами громадян; узгоджене провадження.

В юридичній літературі трапляються і більш розширені класифікації адміністративно-юрисдикційних проваджень. Так С. Н. Махіна визначає таку структуру адміністративно-юрисдикційного процесу: провадження у справах про адміністративні правопорушення; провадження щодо застосування адміністративно-відновних заходів; дисциплінарне провадження; провадження щодо встановлення нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі; юрисдикційні процедури щодо застосування заходів припинення; юрисдикційні процедури щодо застосування адміністративно-попереджувальних заходів [3, с. 115].

Більш розширену класифікацію адміністративно-юрисдикційних проваджень наводить В. К. Колпаков. До системи таких проваджень він відносить: провадження щодо застосування заходів примусу в державному управлінні; дисциплінарне провадження; провадження у справах про адміністративні правопорушення; провадження щодо застосування заходів матеріального впливу [2, с. 328]. Натомість М. М. Тищенко адміністративно-юрисдикційними провадженнями пропонує охоплювати: провадження за скаргами громадян; дисциплінарне провадження; провадження щодо застосування заходів адміністративного попередження та припинення; провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Найобґрунтованішою і найвичерпнішою з питань визначення обсягу адміністративно-юрисдикційного процесу є, з нашої точки зору, позиція Д. М. Бахраха. Учений виділяє в рамках адміністративно-юрисдикційного процесу такі провадження: за скаргами громадян, у справах про адміністративні правопорушення, дисциплінарне провадження, виконавче провадження, із застосуванням запобіжних заходів [1].

Виходячи із викладеного вище, можна зробити висновок, що під адміністративно-юрисдикційними провадженнями слід розуміти регламентований окремими нормами адміністративно-процесуального права особливий порядок вирішення спорів (конфліктів) щодо правомірності поведінки учасників управлінських відносин в інтересах захисту та поновлення порушеного права. До системи адміністративно-

юрисдикційних проваджень необхідно відносити: провадження у справах про адміністративні правопорушення; провадження за скаргами громадян; дисциплінарне провадження; дозвільне провадження.

Література

1. Бахрах Д. Н. Административная юстиция: развитие и проблемы совершенствования / Д. Н. Бахрах, А. Т. Боннер // Сов. гос-во и право. – 1975. – № 8. – С. 13-21.

2. Колпаков В. К. Курс адміністративного права України: підручник / В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко, І. Д. Пастух. – К.: Юрінком Інтер, 2012. – 780 с.

3. Махина С. Н. Управленческий и административный процессы: проблемы теории и перспективы правового регулирования: автореф. дисс. канд. юрид. наук.: 12.00.02. / С.Н. Махина – Воронеж, 1998. – 218 с.

4. Шергин А. П. Административная юрисдикция / А. П. Шергин. – М.: Юрид. лит., 1979. – 143 с.

УДК 342.922(043.2)

Гільова К. О., Поліщук Г. В., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гончарук С. Т., к.ю.н., професор

КЛАСИФІКАЦІЯ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ЗА НОВИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

За новим законом України «Про державну службу» від 10 грудня 2015 року державний службовець - це громадянин України, який займає посаду державної служби в органі державної влади, іншому державному органі, його апараті (секретаріаті), одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для цієї посади повноваження, безпосередньо пов'язані з виконанням завдань і функцій такого державного органу, а також дотримується принципів державної служби [1, ст. 1].

В новому законі встановлюється чітка класифікації посад державної служби. Посада державної служби розуміється як визначена структурою і штатним розписом первинна структурна одиниця державного органу з установленними відповідно до законодавства посадовими обов'язками у межах визначених повноважень. За основу класифікації посад державної служби переважно взяті аналогічні критерії попереднього закону. Насамперед це організаційно-правовий рівень державного органу, де проходить службу певний службовець, роль і місце посади в такому органі і, відповідно, обсяг і характер службових повноважень на